

क्षुधा

क्षुधाक्षिका, स्त्री, (क्षुधा अक्षिका ।) वृद्धविशेषः ।
 आववति इति आवता इति च हिन्दी भाषा ।
 तत्पर्यायः । चार्ङ्गी २ चुक्राक्षा ३ चुक्रिका ४
 लोयाक्षा ५ चतुःपत्री ६ लोया ७ वीजा ८
 अक्षपत्रिका ९ अम्बला १० अक्षवती ११ अम्बला
 १२ दन्तप्रता १३ शाखाक्षा १४ अक्षपत्री १५ ।
 अस्या गुणाः । अक्षरसत्वम् । उष्णत्वम् । वक्रि-
 वर्द्धनत्वम् । रुचिकारित्वम् । ग्राहित्वम् । दोष-
 दुर्गमकफनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रिका, स्त्री, (क्षुद्र + संज्ञार्थं कन् ततः टाप् पूर्वार्तः
 इत्वच्) । दंशः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हिक्का-
 रोगप्रकारभेदः । यथा,—
 “विह्वलकालैर्वा वेगैर्मन्दैः समभिवर्त्तते ।

क्षुद्रिका नाम सा हिक्का जन्तुमूलात् प्रधाविता” ॥
 इत्यस्यरत्ने पञ्चाशत्तमेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
 क्षुद्रेक्षुदी, स्त्री, (क्षुद्रा इक्षुदी कर्मधारयः) । यवासः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (यवासशब्दे ज्ञातव्यमस्या
 विवरणम् ॥)

क्षुद्रेक्षुदी, पुं, (क्षुद्रा इक्षुदीः कर्मधारयः ।) गोपाल
 कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रोदुम्बिका, स्त्री, (क्षुद्रा उदुम्बिका ।) काको-
 दुम्बिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रोपोदकनाम्नी, स्त्री, (क्षुद्रा उपोदकनाम्नी ।)
 मूलपोती । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रोपोदकी, स्त्री, (क्षुद्रा उपोदकी ।) खल्यपूतिका-
 श्राकः । तत्पर्यायः । सूपपत्रा २ मण्डपी १ ।

अस्या गुणाः । “रसवीर्यविपाकेषु सदृशी पूर्व्या
 खयम्” । पूर्व्या उपोदका । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रोलूकः, पुं, (क्षुद्र उलूकः निवत्कर्मधारयः ।)
 दुहुकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुध, स्त्री, यौ क्षुदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवो
 -परं-सकं-चनिट् ।) क्षुद्रक्षुधेच्छा । क्षु, अक्षु-
 धत् । य, क्षुधायन्नं बुभुक्षितः । यौ, क्षुद्धा ।
 इति दुर्गादासः ॥

क्षुधा, स्त्री, (क्षुध् बुभुक्षायां सम्यदादित्वाद्
 क्षिप् हजन्तत्वाद् वा टाप् ।) भोजनेच्छा । इति
 दुर्गादासः ॥ अथवहारजिह्वीर्षा इति ॥ “या देवी
 सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता” । इति देवी-
 माहात्म्यटीकायां नागोजीभट्टः ॥ तत्पर्यायः ।
 अथनाया २ बुभुक्षा ३ क्षुत् ४ । इत्यमरः शब्द-
 रत्नावली च ॥ जिघत्सा ५ । इति जटाधरः ॥
 तत्कार्याणि यथा,—

“आधयो निर्जिताः सर्वे क्षुधया नृपसत्तम ! ।
 कुक्षी मुकुटी सग्री तथैवाण्डुतो नरः ।
 क्षुधात्तो न विराजते प्रेतवत्प्रमितो नृणाम् ।
 स्त्रीरत्नविधान् भोगान् वस्त्राण्याभरणानि च ।
 न चेच्छति नरः किञ्चित् क्षुधया कलुषीकृतः ॥
 यथा भूमिगतं तोयं रविरग्निभिः सुष्यति ।
 शरीरस्यक्षया धातुः सुष्यते जाठराग्निना ।
 न शब्दोति न चाप्राति चक्षुषा न च पश्यति ।
 दृष्टते वेपते मूढः सुष्यते च क्षुधाहितः ॥
 अकल नधिरत्वञ्च जराभ्यत्वक्तुं पशुताम् ।

क्षुधाव

रौद्रं मर्यादहीनत्वं क्षुधा सर्वे प्रवर्त्तते ॥
 भगिनीं जननीं पुत्रं भार्यां दुहितरं तथा ।
 भ्रातरं स्वजनं वापि क्षुधाविष्टो न विन्दति” ॥
 इति वक्रिपुराणे प्रतीपाख्याननामाध्यायः ॥

क्षुधाकुशलः, पुं, (क्षुधायां क्षुधोद्रेकविषये कुशलः
 निपुणः विशेषेण क्षुधोत्पादकः) । विद्वान्तरवृद्धः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुधातुरः, त्रि, (क्षुधा क्षुधया आतुरः) । क्षुधा-
 पीडितः । यथा,—

“अर्थातुराणां न सुहृद्दः दभ्युः
 कामातुराणां न भयं न लज्जा ।
 चिन्तातुराणां न सुखं न निद्रा
 क्षुधातुराणां न बलं न तेजः” ॥

इति गाढे ११६ अध्यायः ॥

क्षुधार्त्तः, त्रि, (क्षुधया आर्त्तः ऋतो वा ऋतीयतत्पु-
 ष्वे ऋतस्य वृद्धिः) । क्षुत्पीडितः । यथा,—

“श्रीतार्त्तश्च क्षुधार्त्तश्च कम्पान्वितकलेवरः ।
 जजागार तदा रात्रौ क्षुतो नीहारवारिणा” ॥
 इति शिवरहस्ये शिवरात्रिप्रतकाया ॥ (यथा, च
 मनुः । १० । १०७ ।

“भरद्वाजः क्षुधार्त्तस्तु सपुत्रो विजने वने ।
 वङ्गीर्षाः प्रतिजग्राह वधोन्मत्तयो महातपाः” ॥)

क्षुधाभिजननः, पुं, (क्षुधां अभिजनयतीति । अभि +
 जन् + ल्युः) । राजिका । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥
 क्षुधाजनकद्रव्यमाने चि ॥

क्षुधावती, स्त्री, (क्षुधाऽस्यामस्तीति । मतुप् मस्य
 वत्वम् ।) । क्षुधाजनकौषधवटी । अजीर्णादि-
 रोगनाशकगुडिका । यथा,—

“रसायो गन्धकाभाणि क्षुधयन्त्रिफला वचा ।
 यमानी शतपुष्या च चविका जीरकहयम् ॥
 प्रलेकं पलमेघान्तु घण्टकणपुवर्नवा ।
 मागकं ग्रयिकक्षेत्रकेशराजसुदर्शनाः ॥
 दण्डोत्पला त्रिदन्ती जामाढरक्तचन्दनम् ।
 भङ्गापामाङ्गकुलका मण्डूकक्ष पलाङ्कम् ॥

आर्द्रकखरसेनाथ गुडिकां संप्रकल्पयेत् ।
 वदरास्थिसमाक्षैर्षां भक्षयित्वा पिबेदनु ॥
 वारिभक्तं जलक्षैव प्रातःकत्याय मानवः ।
 वटी क्षुधावती नाम सर्वाजीर्णविनाशिनी ॥

अपिच कुरुते दीप्तं भक्षकक्ष नियच्छति ।
 अक्षपित्तश्च शूलश्च परिणामकृतश्च यत् ॥
 तत्सर्वं शमयन्नायु भास्करान्तिमिरं यथा ।
 मधुरं रज्ज्येदत्र विशेषात् क्षीरशर्करे” ॥

इति भैषज्यरत्नावल्यामक्षपित्तचिकित्सा । तस्याः
 स्वल्पदृष्टेदौ तत्रैव द्रष्टव्यौ ॥ क्षुधायुक्ते चि ॥
 (क्षुधाजनकापरौषधम् । यथा,—

“सप्त पञ्चचतुर्भागाष्टङ्गक्षारकहये ।
 त्रयस्त्रयः पटूनाश्च दौ दौ मरिचचित्रयोः ॥
 शुष्णिलवङ्गयोर्दौदावस्त्रयोगेन भावयेत् ।
 वटीशूलप्रमाणेन कारयेद्विषजां वरः ॥
 आमशूलमक्षपित्तं पित्तशूलं विशेषतः ।
 दुर्गमयक्षुदीसुया मजीर्यानि विनाशयेत् ॥

नाक्षा क्षुधावती ह्येषा वक्रिदेवेन निर्मिता ।

क्षुधो

अस्याः प्रसादान्मन्दाग्निर्भवेहावानजो नरः” ॥
 इति चिकित्सारत्ननिधौ मन्दाग्नाधिकारे ॥
 क्षुधासागररसः, पुं, (क्षुधायां क्षुधया वा सागररस
 इव क्षुधोद्रेकात् तथालम्) । औषधविशेषः ।

यथा,—
 “त्रिकटु त्रिफला चैव तथा जवणपषकम् ।
 क्षारत्रयं रसं गन्धं भागैकं पूर्व्ववहियम् ॥
 गुञ्जामाचां वटीं कुर्यात्क्षवङ्गैः पञ्चभिः सह ।
 क्षुधासागरनामायं रसः सूक्ष्मेण निर्मितः” ॥
 पूर्व्ववहियमित्यष्टवक्षुत्तभागवत् । तेनात्र विषस्य
 भागद्वयम् । इति भैषज्यरत्नावली ॥

क्षुधितः, त्रि, (क्षुध् + कर्त्तरि क्तः) । यदा क्षुधा जाता-
 ऽस्य इति तारकादित्वादितच् प्रत्ययः ।) क्षुधा-
 न्वितः । तत्पर्यायः । बुभुक्षितः २ जिघत्सुः ३
 अशनायितः ४ । इत्यमरः । ३ । १ । २० ॥

क्षुधनः, पुं, (क्षुध् बुभुक्षायां + “क्षुधिपिचिमिषः
 कित्” । उगां । ३ । ४४ । इति उनन् स च
 कित्) । स्नेहभेदः । इत्युणादिकोषः ॥

क्षुप, सारि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (सौं-परं-स्यकं-
 सेट्) । सौत्रधातुरयम् । क्षुपः । इति दुर्गा-
 दासः ॥

क्षुपः, पुं, (क्षुप् + “ङुपधेति कः” । ३ । १ । ११५) ।
 ऋशशाखाश्रिफः । क्षुप्रवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ८ ॥
 (यथा, महाभारते । १ । १७२ । २८ ।

“तस्या रूपेण स गिरिविशेण च विशेषतः ।
 स सटक्षुपजतो हिरण्यय इवाभवत्” ॥
 श्रीकृष्णात् सत्यभामायां ज्ञातपुत्रविशेषः । यथा,
 “जज्ञिरे सत्यभामायां भानुर्भूमिरथः क्षुपः ।
 रौहितो दीप्तिमांसैव ताम्भजात्तो जलान्तकः ॥
 भानुर्भूमिरिका चैव ताम्भपत्ता जलन्वमा ।
 चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारो गडडधजात्” ॥

इति महाभारते हरिवंशे १६३ अध्यायः ॥ * ॥
 इत्याकुराजपिता । यथा,—

“आसीत् क्षुतयुगे तात ! मनुर्दण्डधरः प्रभुः ।
 तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसन्निरिति विभ्रुतः ॥
 प्रसन्नेरभवद् पुत्रः क्षुप इत्यभिसंक्षितः ।
 क्षुपस्य पुत्रस्त्विवाकुर्महीपालोऽभवत् प्रभुः” ॥

इति महाभारते । १४ । ४ । २-४ । दारकापश्चिम-
 दिक्षुपर्व्वतः । यथा,—

“दक्षिणस्यां क्षतावेष्टः पञ्चवर्गो विराजते ।
 इन्द्रकेतुप्रतीकाशः पश्चिमस्यां तथा क्षुप” ॥
 इति महाभारते हरिवंशे दारवतीविशेष-
 निर्माणे १५७ अध्यायः ॥

क्षुपकः, पुं, (क्षुप् + स्वार्थे कन्) । क्षुपः । क्षुप्रवृक्षः ।
 यथा,—
 “अतो यो विपरीतः स्यात् सुखसाध्यः य उच्यते ।
 अथक्षुपः क्षुपको यददुत्पाटेने सुखः” ॥
 इति सुसुते प्रथमभागे २४ अध्यायः ॥

क्षुपालः, पुं, (क्षुप् + आलुप्रत्ययः) । पानीयालुः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षुपडोडसुष्ठिः, पुं, (दुक् उत्त्वेपे + अच् ततो
 गुणः अकारस्य क्तम् । इत्यापि क्तञ्च एषोदरात्